

Це свято у всіх країнах світу проходить під девізом *«Театр – засіб зміцнення миру і взаєморозуміння між народами»*. Відзначають його для того, щоб зміцнити мир і поліпшити взаємини між країнами і народами. І це не дивно, адже мистецтво дійсно стирає межу в душах людей і об'єднує народи. Ну а театр, як синтез різних мистецтв, ідеально підходить для зближення людей по всьому світу.

Всесвітній день театру – професійне свято акторів, режисерів, постановників, сценаристів, продюсерів, техніків, декораторів і навіть білетерів і гардеробників. Вважається, що в театральному цеху не існує другорядних ролей і професій – кожна важлива.

Всесвітній день театру був встановлений щоб віддати данину поваги всім працівникам театального мистецтва. Сталося це в 1961 році. Ініціатором запровадження цього свята став Міжнародного інституту театру. На підтримку введення цього свята виступили також представники ЮНЕСКО, тому не дивно, що його взяли на міжнародному рівні.

Це свято для всіх, хто розуміє цінність і важливість театального мистецтва, і прагне привернути до нього увагу державних структур, політиків і організацій, які ще не досягли розуміння цінності театру для загалу і окремої особистості, а також його значення для економічного розвитку.

Творці театального мистецтва своє професійне свято за традицією відзначають безпосередньо на сцені. Актори по всьому світу дають свої кращі спектаклі, влаштовують

благодійні виступи і під час поклону із задоволенням приймають гучні овації і подарунки від глядачів. У деяких країнах в цей день нагороджують кращих акторів року.

Крім виступів у театрі, прийнято влаштовувати яскраві фестивалі, карнавали, концерти та театральні капусники. В Україні також проводяться різні заходи на честь Всесвітнього дня театру.

Історія свята

Багато людей впевнені, що театр з'явився в античні часи. Але це абсолютно не відповідає дійсності. Мало хто знає, але театр з'явився ще задовго до античних часів. Спочатку він являв собою якісь мисливські, сільськогосподарські та рибальські ритуали, які в алегоричній формі відображали

ті чи інші трудові процеси. Крім того, за допомогою цих ритуалів наші предки намагалися повторити природні явища, наприклад, дощ з грозою.

Деякі мистецтвознавці переконані, що перші подібні ритуали не мають нічого спільного з театром у звичному розумінні цього слова. Справа в тому, що ці обряди досить часто проходили без глядачів. Ну а театр апріорі передбачає наявність глядачів.

Згодом театр почав набувати певні обриси. Він став традиційним елементом багатьох свят. Більш того, у нього з'явилися глядачі, які є невід'ємною частиною театру. Тоді люди співали, танцювали та демонстрували всілякі драматичні дієства. Але згодом театр був розділений на драматичний, балетний і оперний.

Перші театральні дієства, які схожі на сучасні, почали проходити в стародавній Греції. Спочатку театр являв собою якийсь акт поклоніння богам землеробства. Під час театральних дієств хор співав богів, особливо Діоніса, як головному богу виноробства та рослинності. Тобто, з допомогою театру стародавні греки віддавали частину поваги своїм богам.

Історики та мистецтвознавці твердять, що театр народився в 534 році до нашої ери. Саме тоді Феспід вперше використав актори під час театральної вистави. З часом такі актори, яких тоді називали гіпокритами, почали з'являтися в театральних виставах інших авторів. Більш того, кількість задіяних у виставі акторів з часом постійно збільшувалася. Тоді вони почали

спілкуватися не тільки з хором, але і між собою. Крім того, за допомогою акторської гри гіпокрити демонстрували всілякі драматичні дійства.

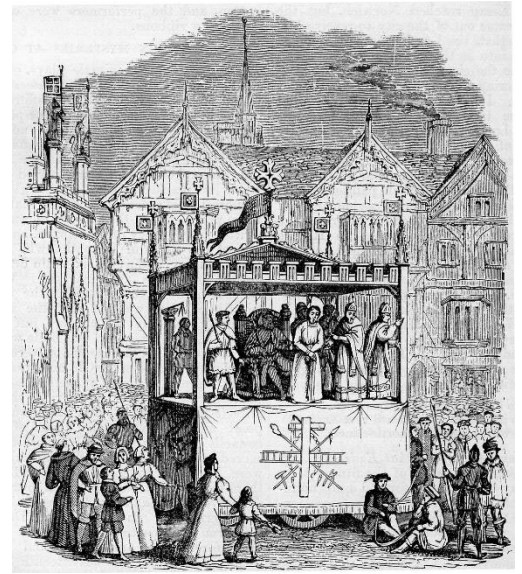

З появою акторів, театр почав не тільки славити богів, але і показувати всілякі побутові ситуації. Тоді ж і з'явилися два стовпи сучасного театру – трагедія і комедія. Що примітно, деякі перші повноцінні трагедії і комедії дійшли до наших часів.

Театр був популярний не тільки в стародавній Греції, але і в стародавньому Римі. Однак якщо греки вважали роботу актора по-справжньому престижною, то римляни називали її ганебною. Більш того, римляни досить часто примушували рабів розігравати для них ті чи інші театральні вистави.

Коли Римська імперія пала, разом з нею був забутий і античний театр. Справа в тому, що християнство засуджувало і забороняло всілякі прояви лицедійства, в тому числі і акторську гру. Тому середньовічний театр

зароджувався практично з нуля. Незважаючи на заборони християнської церкви, люди не могли забути про радощі, які дарує театр. Тому навіть під страхом відлучення від церкви одні люди дивилися на театральні вистави, а інші брали участь в них. Так що християнська церква вирішила переглянути своє ставлення до театру. Більше того, приблизно в дев'ятому столітті нашої ери самі священики почали розігрувати якісь театральні вистави на свята.

Згодом театр ставав складнішим, змістовним і дієвим. Він став не тільки одним з видів розваг, але інструментом для підняття питання про тих чи інших соціальних проблемах.

В епоху Ренесансу театр став невід'ємною частиною життя народу. Твори для театральних вистав писали найвидатніші поети того часу. Крім того, італійці вирішили відродити і античний театр. Загалом, в цю епоху театр став переживати розквіт.

Сьогодні театр є одним з найбільш видовищних видів мистецтва. Його люблять, цінують і шанують у всьому світі.

